

Op weg

Een vaste burcht

Inge Laan

Ik ben nog nooit begonnen in een boek van Harry Potter. Heksen zeggen mij ook helemaal niets. En voor het zoeken naar contact met de geestenwereld ben ik al helemaal niet te porren. Het trekt mij ook helemaal niet. Misschien ben ik er te nuchter voor. Toch lijken weinigen dat gevoel met mij te delen. Het lijkt wel een hype om de spanning in het occulte te zoeken. Kijk maar naar de tv-programma's en de boeken die verschijnen. Er is toch meer tussen hemel en aarde?!

Ja, zeker weten: er is meer tussen hemel en aarde. Voor dit nummer van *WegWijs* heb ik wat rondgesnuffeld op internet, en ook in de krant bleken er meer berichten over occulte zaken te staan dan ik ooit had gezien. Ik ben er wel van geschrokken: de macht van het kwade is zeer duidelijk aanwezig in deze wereld! Van moderne heksen tot voodoo in de Bijlmer, van glaasje draaien tot satanskerken.

Het komt zo onschuldig binnen: kinderboeken of sprookjes met een (tover)heks. Toch schattig en onschuldig, nietwaar?! Ach, het halloweenfeest, wat steekt daar nu voor kwaads in? Iedereen weet toch dat het niet echt is. En een keertje experimenteren met glaasje draaien: je moet toch weten of het echt wel bestaat. Maar waar het uiteindelijk op uit kán draaien is de aanbidding van de kwade geesten en het sluiten van een verbond met hen, soms zelfs specifiek met de satan zelf! Daardoor krijg je van hem meer macht in deze wereld. Dat dat extreem angstig, eenzaam en leeg maakt lijkt niemand van tevoren echt te beseffen. Hoe meer ik erover las, hoe – letterlijk – beroerder ik ervan werd. Gelukkig bestaan er vanuit deze wereld ook bekeringsverhalen.

Wat hebben wij daartegenover een rijke Bijbel met psalmen. En in onze gezangenbundel staat het bijzondere gezang 'Een vaste burcht is onze God' van Luther. Hij beschrijft in een viertal coupletten helder hoe de vijand, de draak terneer wordt geslagen door het vleesgeworden Woord van God. Met zijn laatmiddeleeuwse belevingswereld noemde Luther God een vaste burcht. Mooi hè, ik zie dan ook een zwaar gebouwde vesting voor mij, waaromheen vele vijanden gelegerd zijn, die allemaal moeten afdruipen: wij hoeven geen angst en duivelse eenzaamheid te kennen, de aanvallen van de satan worden door God afgeslagen en uiteindelijk overwonnen.

*Een vaste burcht is onze God,
een bolwerk in gevaren.
Hij helpt en redt uit alle nood
die wij hier nu ervaren.
De vijand van weleer
gaat tegen ons te keer.
Zijn wapenrusting is
de gruwel van zijn list.
Geen kan hem evenaren.*

*Wij hebben zelf geen tegenweer,
't gevecht was gauw verloren.
Doch voor ons strijdt een sterke Heer,
tot redder uitverkoren.
Vraagt gij zijn naam? Weet dan
dat Christus is die Man,
de Here Zebaoth,
Hij is de Zoon van God:
slechts Hij kan triomferen.*